

Licht in de nacht

Het is donker. De meeste mensen slapen al. Maar in één huis brandt nog licht: bij Johannes. Johannes is al wekenlang bezig om een boek te schrijven. Een boek over een heel bijzonder iemand. Over Jezus. Het is bijna klaar. Maar één hoofdstuk heeft Johannes nog niet geschreven: het eerste hoofdstuk. Het begin van het boek. Het begin van een boek is altijd belangrijk. Daar moet je goed over nadenken. Johannes heeft de olielamp aangestoken, hij legt zijn rol papier op tafel, hij pakt zijn pen, en hij gaat op een krukje zitten. Hij denkt na. Wat zal hij schrijven? Wat moet hij vertellen in het begin van zijn boek? Iets over hoe Jezus aan het werk ging? Of over dat Jezus geboren werd? Johannes staat op. Hij duwt de deur open en loopt naar buiten, de donkere binnenplaats op. Hij kijkt omhoog naar de donkere hemel. Naar de maan. En de sterren. Het licht dat God gemaakt heeft voor de nacht. En ineens weet Johannes het. Als hij over Jezus schijft, moet hij beginnen bij het allereerste begin. Bij het licht.

Ja! Dat is het! Johannes gaat weer naar binnen. Hij gaat op zijn krukje zitten. Hij pakt zijn pen. En hij begint te schrijven.

'Lang, heel lang geleden was er nog helemaal niets. Er was nog helemaal niemand. Ja, er was één iemand: God. Maar God was niet alleen. Zijn Zoon was er ook. Altijd al. Toen God de wereld maakte, was zijn Zoon er ook bij. Hij hielp zijn Vader. Hij zorgde ervoor dat het licht werd. Hij zorgde voor de zon overdag, en voor de maan en de sterren die licht konden geven in de nacht. Hij zorgde ervoor dat er planten en dieren en mensen op de wereld kwamen. Hij zorgt ervoor dat jij en ik bestaan. Dat we kunnen leven en lopen en rennen, en ademhalen. God had de wereld zo mooi bedoeld. Maar het ging niet goed. Veel mensen maakten ruzie met elkaar. Ze vochten met elkaar. Ze wilden leven zonder God.'

Alsof het nacht was geworden. Maar toen kwam de Zoon van God naar de aarde toe. Hij werd als kleine baby geboren.'

Johannes legt zijn pen neer. Hij glimlacht. Hij was er natuurlijk niet bij, maar hij heeft van zijn vrienden gehoord hoe het ging toen Jezus geboren werd.

Een jonge vrouw, Maria, verwachtte een kindje. Samen met Jozef, haar man, ging ze op reis naar Betlehem. Dat moest van de keizer. Ze moesten een heel eind reizen. Maar toen ze in Betlehem kwamen, was er nergens plek voor hen. Gelukkig vonden ze een leeg schuurtje. Een soort stal waar de schapen in de winter altijd stonden. Daar werd Maria's zoontje geboren. Maria wikkelde hem in een doek, en Jozef legde hem in een voerbak. Dat was zijn wiegje. Jezus noemden ze hem. Johannes schrijft snel verder.

'Jezus groeide op bij zijn vader en moeder, Hij woonde tussen alle andere mensen. Hij leek een heel gewoon, lief kindje. Maar Hij was meer dan zomaar een kind. Hij was Gods eigen Zoon. Hij bracht het licht van God terug op de aarde. Hij liet ons zien hoeveel God van ons houdt.'

Johannes knikt. Ja. Zo moet hij zijn boek beginnen. Zo kunnen de mensen lezen wie Jezus eigenlijk is: de Zoon van God. Zo begrijpen ze wat hij komt doen: dat hij ervoor wil zorgen dat de mensen weer dicht bij God gaan leven. Dat hij ervoor zorgt dat het licht van God weer gaat schijnen. Dat licht waar Mozes al over schreef. Waar Jesaja al over vertelde. Het licht waar Zacharias over zong. Wat bijzonder, denkt Johannes. Dat God die alles maakte, zijn Zoon naar ons toe heeft gestuurd. Zijn Zoon, die altijd vlak bij Hem leefde. Die God zo goed kent. En dat Jezus ervoor heeft gezorgd dat wij nu ook veel beter begrijpen hoe goed God is. Hoeveel hij van ons houdt. Johannes rekt zich uit. Hij neemt een slokje druivensap. Hij is moe. Maar hij móet dit stukje afmaken.

'Wat denk je?' schrijft hij. 'Zullen de mensen begrijpen wie Jezus is? Zullen ze snappen dat Hij eigenlijk de Zoon van God is? Zullen ze Hem geloven? Dat hoop ik! Want als je in Jezus gelooft, dan is het net alsof je opnieuw geboren wordt. Je wordt natuurlijk niet écht opnieuw geboren, dat kan niet. Maar je krijgt wél een nieuwe Vader: God zelf. Hij belooft om altijd voor je te zorgen. Hij is heel erg blij met jou. Jij bent Gods kind. Het is net of het donker van de nacht verdwijnt, als je in Jezus gelooft. Jij mag leven in het licht.'